

Flugten

A

Jeg har ingen historie.

C

Det autonome nervesystem inddeles i to:

1. de limbiske systemer, hypotalamiske områder, områder i hjernestammen, og medulla spinalis
2. Det perifære præ –og postganglionære parasympatiske "rest and digest" og sympatiske nervesystem "fight or flight".

B

Jeg er vred. Sommetider hader jeg alt og alle.

Jeg hader at jeg skal finde ud af alting selv.

Jeg kan ikke spørge nogen om noget.

Min vrede har ikke noget udtryk. Den er selvskadende.

Jeg har ikke sagt fra i tide.

Jeg har ikke givet udtryk for min vrede. I stedet har jeg holdt den inde.

Jeg har været forstående og pragmatisk alt for længe.

Jeg kan ikke finde den, vreden.

C

Amygdala aktiverer det autonome nervesystem. Adrenalin udskilles til blodet.

Pulsen stiger. Blodet strømmer til musklerne. Sveden pibler frem på huden.

Taktilt er det, mit åndedræt. Min vejrtrækning bliver dybere og hurtigere. Fight and flight mekanisme sætter i gang. Mit sympatiske system kører.

B

Alkohol sætter mig fri. Den får mig til at tro, at alting bliver bedre.

Jeg lader mig lokke. Hvis stemningen er fantastisk, så kan det kun blive endnu bedre efter næste drink.

Humøret stiger. Fuck, det er sjovt.

Jeg ser mig selv udefra.

Hold kæft, hvor er jeg skæg. Og lidt lækker. Måske ikke lige hot som Brad Pitt. Mere som George Clooney eller Denzel Washington. De er stiledede, lækre mænd på en ikke flashy måde.

Jeg er så cool og funny.

Hvornår spørger du om jeg skal være far til dine børn?

A A

Jeg faldt ned på kantstenen. Jeg mærker et slag. Mit kranie modtog mange slag?

C C

Korttidshukommelsen er en proces til opbevaring af midlertidige informationer.

Indtil de enten glemmes eller inkorporeres i mere permanente erindringer.

B

Hver weekend prøver jeg at finde nye måder at falde fra hinanden på.

Desværre, falder jeg fra mig selv på samme måde - hver gang.

Den historie keder alle. Er der nye måder at falde fra hinanden på?

A

Vi faldt fra hinanden for længe siden. Stumperne er spredt over hele Europa.

Jeg prøver at samle brikkerne sammen. Jeg er selv et puslespil. Nogle brikker

kan jeg se. Andre er ude af syne. Kun mine sår er helt tydelige. Min biografi kan læses i mit ansigt. Der står Istedgade to gange. To gange på mit ansigt. To slag.

C

Langtidshukommelsen kaldes den sekundære hukommelse. Den lagrer permanent hukommelsesmateriale. Kapaciteten er nærmest ubegrænset. Overførelser til langtidshukommelsen kaldes indlæring og mobilisering af hukommelsesmateriale kaldes genkaldelse.

B

Jeg er på vej hjem efter en sammenkomst med Ali og Liv på Vela.

På jagt efter noget der kan dæmpe min uro.

Ud mod Reventlowsgade for at se om Jernbanecafeen har åbent. Da jeg kommer frem, er der lukket. De åbner først kl.07 om morgen.

Jeg ser på mobilens display. Klokken er kun 04.

Frustreret går jeg mod Café Guldregn, mit gamle weekend stamsted. I 7-Eleven på hjørnet overfor Jernbanen går jeg ind for at købe smøger og chicken stixs, de krydrede.

Udenfor møder jeg to somaliere. De er begge i 20'erne. De skulle samme sted. Den ene af dem kender jeg.

Jeg er lidt lun på ham. Jeg kender ham fra Jernbanen. De drikker vodka direkte fra flasken.

Vi falder i snak.

Stemningen mellem os er næsten venskabelig.

De tilbyder mig noget at drikke og sender flasken hen i mod mig.

Jeg husker ikke hvad han sagde.

Ham, den flotte som jeg er lidt lun på, går bagerst. Vi er på vej mod Café

Guldregn.

Han ænser ikke mit blik. Der er ingen samtale. Kun fuldmandssnak.

Det er det, jeg husker fra tågerusen af vodka. Vi er alle stive og usikre på benene. Midt på Oehlenschlägersgade ændrer stemningen sig. Hans ven bliver hadefuld og vred . Skubber mig ned i jorden. Ham, jeg var lun på gjorde intet. Sagde intet. Han ser på, mens han ven kalder mig bøsse og slår mig voldsomt i baghovedet. Jeg vælter baglæns på fortovet.

C

Sympaticus aktiverer kroppens kampberedskab. Blodtrykket og pulsfrekvensen øges. Respiration frekvensen stiger, oxygen og glukose sendes til musklerne. Kroppens varmeafgivelse mindskes. Hårene rejser sig på kroppen. Binyremarven udskiller adrenalin og noradrenalin der strømmer til blodet. Du er klar.

B

Jeg er i chok. Jeg når ikke at blive bange. Mit hoved bløder. Jeg når ikke at blive vred, selvom adrenalinet suser i blodet. Jeg overvejer om jeg skal slå tilbage, men jeg kan ikke tænke.

C

Chokket hæmmer alle kognitive processer.

B

Chokket hæmmer alle kognitive processer.

A

Chokket hæmmer alle kognitive processer.

Enhver tankevirksomhed er bremset. Jeg kan ikke finde vreden. Jeg mister

den, og bliver i stedet fortvivlet.

Vreden er parkeret væk et sted i mig. Jeg arbejder videre på min vrede i morgen.

B

Jeg samler mig selv op og går hjem.

Jeg går mod Vesterport st. for at tage bussen hjem. Jeg fik en flænge i venstre øjenbryn. Det var en overfladisk læsion. 9A mod Glostrup Station.

Min romantiske forestilling om ham den søde fra JernbaneCafeen er slået i stykker. Jeg indser

at han bare er en selvhadende nar og 100 % asshole som Dolph plejer at sige.

A

Jeg må tilgive ham. Han er ligesom alle os andre, der vandrer i natten på jagt eller nok mere på flugt – fra os selv, udviskede minder, og alt det i mellem.

Jeg har nok været for meget i min fuldskab. Fulde mennesker er ikke så charmerende som de selv tror – har jeg ladet mig fortælle.

Hvorfor jeg ingen historie har?

Ingen har fortalt den til mig. Jeg er stukket op af jorden alene.

Ingen har overleveret mig en historie. Jeg skal skabe den selv.

På sin vis er det også en befrielse.

Søgen efter det tabte bringer mig ingen steder.

Altså, det er op til mig at stykke puslespillet sammen.

Jeg er klar nu. Før var jeg bange. Jeg turde ikke at se spøgelser i øjnene. Nu ved jeg at de ingen øjne har. Ingen refleksioner. Intet at spejle sig i.

Det var min historie.